

เอกสารอ้างอิง

กองป้องกันสารเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด. (2528).

เอกสารอ่านประกอบ สำหรับวิทยากร เรื่อง เยาวชนกับการใช้ยา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

กองป้องกันสารเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด. (2534). ตอน ปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ: วรวุฒิการพิมพ์.

กองป้องกันสารเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด. (2537). ป้องกันสารเสพติด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.

กระทรวงสาธารณสุข. (2546). แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติด.

กระทรวงสาธารณสุข. (2546). การนำบัตรถ่ายฟันฟูสมรรถภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุตรดิตถ์.

กิตติ นุญญาภัส. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอันเนกเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิจัยศาสตร์มนุษย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฤทธาภรณ์ รัตนสัจธรรม, วีไล สถิตย์เสถียร, ติรพงษ์ ติรมนัส, และพัชนี สุวรรณศรี. (2541).

สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หน่วยงานสาธารณสุขภูมิภาค กระทรวงสาธารณสุข. (2546). แนวทางการปฏิบัติงานยาเสพติดของหน่วยงานสาธารณสุขภูมิภาคกระทรวง

สาธารณสุข พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: ศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด กระทรวง สาธารณสุข โรงพิมพ์องค์การส่งเสริมระหว่างประเทศผ่านศึกษา.

จรรยา เจตนาสมบูรณ์, พรรัตน์ ภูรัตน์, (2544). บุคลิกภาพของผู้เสพยาบ้าที่เข้ามารับการรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตร์มนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา, พันธุ์พิพัช รามสูตร, และ Edgardo A. Jabasa. (2532). ผลกระทบของครอบครัว
ลักษณะบุคลิกภาพและกลุ่มเพื่อนต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ติดยาเสพติดในโรงพยาบาล
รัฐยุรักษ์ ปทุมธานี 2531. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 34 (2),
102 - 108.

ชาญกมิต ก.ศรียิ่งนน นก พัฒนาพันธ์ หวาน ไชยสุวรรณ และ ศรีสมบัติ บุญเมือง. (2529). รายงาน
การวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธรรม์ เสิงประชา. (2523). สังคมวิทยานบทและเมือง. กรุงเทพฯ: กรุงสยามการพิมพ์.

ธงชัย อุ่นเอกลาภ. (2541). การนำบัตรรักษาผู้ติดยาและสารเสพติดแบบผู้ป่วยนอก. เอกสาร
วิชาการกองประสานการปฏิบัติการนำบัตรรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด กรมการแพทย์
กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ธนาวรรณ อาษารัฐ. (2538). ภูมิหลัง ความรู้ ทัศนคติ และการใช้สารเสพติดของผู้ติดสารเสพ ติดที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลชลบุรี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
สุขภาพจิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นภรดี พลวัง. (2541). การศึกษาสถานการณ์ยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ.
2541 – 2546 โดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต , บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิรมล เปเล่ยนจรุณ. (2530). การใช้กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร:
การเรียนรู้ทางสังคม. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยามหาบัณฑิต , คณะสังคม
วิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประพันธ์ เดิมมิงคลังชัย และ อดิเรก โตโน. (2539). นำเสนอ. วารสารสวนดอก , 5 (2), 15 – 21.

ปวีณา ศรีบูรณ์. (2539). สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ปัจฉิมา พิตรสาร. (2539). สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้. ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ผ่องจิต อินทสุวรรณ และคณะ. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

ฟันทิพย์ จักรทอง. (2543). ความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้ยาเสพติดในวัยรุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรรษพิมล หล่อตระกูล. (2537). ทฤษฎีความผูกพัน. วารสารจิตวิทยาคลินิก, 25 (1), 1 – 6.

พร้อมภัณฑ์ พงษ์มูล. (2544). ความคิดเห็นของเกย์ตarrant ที่สูงต่อกิจกรรมการแก้ไขปัญหาเสพติดในจังหวัดเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพศาล ป่วงนิยม. (2535). bamà ในประเทศไทย. วารสารยาเสพติด, 4 (2), 27 – 40.

นานพ วรรษวงศ์. (2544). กิจกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักเรียนโรงเรียนศรีราชาพัฒนาเพิ่ยการเทคโนโลยี เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บงยุทธ วงศ์กิริมย์คานดี. (2529). ครอบครัวเป็นทั้งต้นเหตุของปัญหายาเสพติดและเป็นแหล่งสำคัญของการนำบัดและพื้นพูนบรรณาภ. เอกสารสรุประยงานการประชุมภาคเอกชนระดับชาติ ครั้งที่ 4. ณ ศูนย์สัมมนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี.

รัชนีกร เศรษฐ. (2532). โครงการสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย. ไทยวัฒนาพาณิช.

ลดาทองใบ ภูอกริมย์. (2530). บทบาทของครอบครัว ในการป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทริวโรต ประสานมิตร.

วัลลดา บุณฑริกวิวัฒน์ นรรยาท เจริญสุข โสภณ ศิริพร เพชรงาน และธนวรรณ อาษารัช. (2534) ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตน ในการป้องกันโรคเอดส์ กับการปรับตัวต่อความเครียด ของครอบครัวผู้ป่วยเสพติดที่ติดเชื้อเอ็อดส์จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: วิทยาลัยพยาบาลชลบุรี.

วิทย์ เพียงบูรณธรรม. (2531). ตำรา咽เสพติด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ศรีเรือน เก้ากังวาล. (2536). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคคลิกภาพ (รู้เข้า รู้เรา). กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

ศูนย์บำบัดยาเสพติดภาคเหนือ. (2544). สรุปผลการดำเนินงานค่ายเยาวชนต้านกล้า.

- สมจิตร ภาตigr ชลอคีรี แคนเปี้ยม วิลาวัณย์ เสนารัตน์ ประพิน ศุภศันสนีย์ ชมนาค พจนามาตร แฉตราตรี โօกาส. (2527). นูสเหตุจูงใจเสพสารให้ไทยและสารเสพติด ของเด็กชายวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมกพ เรื่องตระกูล, และ อรพรรณ ทองเตง. (2542). โรคทางจิตเวชเนื่องจากสารเสพติด. ใน สมกพ เรื่องตระกูล (บรรณาธิการ). ตำราจิตเวชศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 6) (หน้า 126 – 167). กรุงเทพฯ : เรือนแก้ว.
- สุพัตรา สุภาพ. (2524). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนพานิช.
- สุพัตรา สุภาพ. (2534). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนพานิช.
- 索加 ชูพิกลษ์ และ คณะ. (2528). ปัจจัยทางสังคมสำหรับเป็นข้อบ่งชี้ภาวะการเสพติดของชายไทย วัยทำงานในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: สถาบันสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2530). คู่มือการจัดทำแผนป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงาน ป.ป.ส.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2534). แผนป้องกันยาเสพติด (พ.ศ. 2535 – 2539). กรุงเทพฯ: โอดีียนสโตร์.
- สำนักงานจังหวัดอุตรดิตถ์. (2546). บรรยายสรุปจังหวัดอุตรดิตถ์.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุตรดิตถ์. 2545. ข้อมูลการใช้สารเสพติดของกลุ่มประชาชนและการเข้ารับการบำบัดในสถานบริการสาธารณสุข.
- อรวรรณ หุ่นดี. (2532). ยาและสิ่งเสพติดให้ไทย. กรุงเทพฯ : อักษรบันทึก.
- อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์. (2527). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยในเรื่องคน ที่เป็นข้อบ่งชี้ภาวะยาเสพติด . กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ชลบุรี.
- อรัญญาณ เซื้อ ไทย. (2541). การใช้ทักษะชีวิตในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการติดยาบ้าของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต , บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัศรียา พินิตรรรณกุล. (2543). บทบาทของครุในการป้องกันการใช้สารแอลกอฮอล์ในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Allen, K. (1998). Essential concepts of addiction for general nursing practice. *Nursing Clinics of North America*, 33 (1), 1 - 13.

Jalowiec , A. & Power , M. J. (1981). Stress and coping in hypertensive and emergency room Patient . *Nursing Research* . 30 , 10 – 15 .

MacKenzie, R.G., & Kipke, M.D. (1998). Substance use and abuse. In S.B. Friedman, Et al (Eds.) *Comprehensive adolescent health care*. St. Louse: Mosby.

Press. Sutherland, E.H. and Other . (1966) . *Principles of Crimiology* New York: Lippincott.

Sullivan, E.J. (1995). *Nursing care of clients with substance abuse*. St.Louis: Mosby.

Travis, and Hirshi (1969) . *Cause oF Delinquency*. California University of California United Nations Office on Drugs and Crime. [cited 2003 September]. World drug Report. World drug Report 2000.

[Serial Online]Available fom:URL:<http://www.unodc.un.or.th/publications/default.htm>

Tweed, S.H., & Plumlee, A. (1995). Substance abuse in family, children, and andolescents. In E.J.

Sullivan (Ed), (1995) . *Nursing care of clients with substance abuse*.St. Louis: Mosby.

จัดทำโดย คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved